

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Berezovschi Sabina XXXXX, născută la
XXXXX, originară din XXXXX și domiciliată în
XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 05.03.2018 – 24.07.2019;

Instanța de apel: 30.08.2019 – 23.11.2021;

Instanța de recurs: 23.02.2022 – 06.06.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iulie 2019, *Berezovschi Sabina XXXXX* a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în domeniul farmaceutic și gestionării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că *Berezovschi Sabina*, acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale,

dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, împreună și de comun acord cu alte persoane, inclusiv neidentificate de către organul de urmărire penală, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora în proporții mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, Berezovschi Sabina împreună cu alte persoane, o perioadă nedeterminată de timp, ilegal procurau de la Chiperi Ion, Gori Andrei și alte persoane, pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punere în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova droguri, etnobotanice și analogi ai acestora în proporții mari, pe care până la 22.12.2017 le comercializau diferitor persoane, inclusiv lui Miron Ion.

La 22.12.2017, aproximativ ora 19.30, aflându-se pe str. V. Alecsandri 11, mun. Chișinău, Berezovschi Sabina împreună și de comun acord cu Chiperi Ion, având scopul punerii în circulație a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestor substanțe, contra sumei de 250 lei, i-au înstrăinat lui Miron Ion un pachetel cu marihuana.

Astfel, la 22.12.2017 ora 20.00 în cadrul percheziției corporale a cet. Miron Ion, efectuată în incinta IP Botanica al DP mun. Chișinău, pe adresa - mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă 9/3, bir. 13, din buzunarul stâng interior al scurtei a fost depistat și ridicat un pachetel improvizat din hârtie și polietilenă cu substanță vegetală ce constituie marihuana, droguri procurate de către Miron Ion de la Berezovschi Sabina și Chiperi Ion.

Potrivit Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-60 din 15.01.2018, masa vegetală de culoare verde-gălbuie, prezentată într-un plic de hârtie, ridicată la 22.12.2017 în cadrul percheziției corporale a cet. Miron Ion, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, incluse în Hotărârea de Guvern nr. 1088 din 05.10.2004 și modificările ulterioare cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, Tabelul I. „Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale.” Lista nr. 1. „Substanțele stupefiante”. Masa totală a substanței stupefiante - marihuană, constituind 3,952 gr.

Cantitatea substanței stupefiante înstrăinate de către Berezovschi Sabina și Chiperi Ion, depistată la cet. Miron Ion, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, adică *procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor și analogilor acestora, săvârșite de mai multe persoane, în proporții mari*.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Berezovschi Sabina să fie recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic și gestionării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, instanța a apreciat just probele și a încadrat corect acțiunile inculpatei, însă nefondat a stabilit o pedeapsă excesiv de blândă în privința acesteia, or cu toate că nu a fost probată existența unui grup criminal organizat specializat în comercializarea drogurilor sau analogilor acestora, infracțiunea ce i se incriminează Sabinei Berezovschi a fost comisă prin participație, fiind implicate mai multe persoane, fiecare având rolul și obligațiile sale, bine prestabilite.

La fel, instanța de judecată la adoptarea sentinței nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de faptul că inculpata nu și-a recunoscut vinovăția, nu a realizat gradul socialmente periculos a faptei săvârșite și nu a contribuit la descoperirea infracțiunii sau la identificarea celorlalți participanți, deși acuzarea a demonstrat vinovăția acesteia prin intermediul probelor pertinente, concludente și utile, inclusiv cu ajutorul interceptărilor convorbirilor telefonice, din care cert rezultă că inculpata își dădea seamă de faptul că acțiunile ei sunt ilegale, ba mai mult ca atât, încerca să camufleze adevăratul sens al discuțiilor sale.

Totodată, s-a atras atenția instanței asupra statisticii alarmante cu privire la consumatorii de droguri, numărul cărora este în permanentă creștere. Așadar, în fiecare an de consumul de droguri sunt afectați tot mai mulți adolescenți.

În această ordine de idei, acuzarea a statuat că acest flagel are un impact negativ asupra întregii societăți. Astfel, acțiunile persoanelor care contribuie la răspândirea sub orice formă, a drogurilor, indiferent de ce rol și loc ocupă în lanțul criminal, nu trebuie tolerate și urmează a fi pedepsite aspru.

Prima instanță eronat a individualizat criteriile de aplicare a pedepsei, când scopul acesteia este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar prin aplicarea pedepsei

sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, efectul scontat nu va fi atins, existând un risc iminent de comitere a unor noi infracțiuni similare, însă cu urmări mult mai grave.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a notat că prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatei, instanța de apel a reiterat că în privința acesteia scopul legii penale poate fi atins, aplicându-se prevederile art. 90 Cod penal, învederând personalitatea inculpatei care este fără antecedente penale, anterior nu a mai fost judecată, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se deține, este la o vârstă fragedă, fiind echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Așadar, instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpata urmează să conștientizeze fapta comisă.

Totodată, instanța a reținut că, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatei ar semnifica implicarea acesteia în mediul carceral fapt care, pornind de la vârsta pe care o are inculpata (25 de ani), și componența familiei, or aceasta și-a exprimat intenția de a forma o familie dat fiind faptul că se află într-o relație, va influența deosebit de negativ asupra acesteia: pe de o parte aceasta va fi desprinsă de familie pe o perioadă de 4 ani, de la activitățile cotidiene, inclusiv de la munca pe care aceasta o desfășoară în scopul obținerii veniturilor, ceea ce-i va crea dificultăți la găsirea unor altor surse de venit în perioada resocializării.

În condițiile respective, instanța a apreciat că resocializarea inculpatei după executarea unei eventuale pedepse privative de libertate va fi deosebit de dificilă, fapt care va afecta și starea financiară a familiei sale.

Din motivele respective, reieșind din principiul umanismului, luând în calcul circumstanțele specificate supra, ținând cont de căința manifestată de inculpată în ședință de judecată, instanța a conchis că executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința acesteia, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acesteia și societății, or aceasta ar putea crea dificultăți de resocializare a condamnatei.

Circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal nu au fost reținute, iar în calitate de circumstanță agravantă, în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de judecată a reținut săvârșirea infracțiunii prin participație simplă.

Prin urmare, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul ei în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, consideră că, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în domeniul farmaceutic și gestionării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, acuzatorul de stat punctează că instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeiiuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este prevăzut că sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale referitor la aceasta, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpatei, recurentul consideră oportună evaluarea juridică, socială a acțiunilor acesteia, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărora a fost adusă în fața instanței de judecată.

Astfel, instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de comportamentul inculpatei în momentul comiterii infracțiunilor și după consumarea lor, de personalitatea ei, pronunțând hotărâri neîntemeiate, atât în partea ce ține de termenul pedepsei cu închisoarea, cât și în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

4.1. Pe marginea recursului declarat de către procuror a depus referință inculpata Berezovschi Sabina care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că decizia instanței de apel este intemeiată și legală.

5. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Astfel, Colegiul subliniază că instanța de apel, la judecarea cauzei soluționează următoarele chestiuni de drept: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul își exprimă dezacordul cu individualizarea pedepsei penale în privința lui Berezovschi Sabina și cu aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatei pentru infracțiunea săvârșită, ceea ce în opinia sa reprezintă o soluție de pedeapsă prea blândă, inechitabilă și disproportională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și a scopului pedepsei penale.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat,

circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

La rândul său, Colegiul penal lărgit, constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatei în prezenta speță, instanța de apel a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite în ansamblu, impactul și consecințele acesteia asupra societății în cumul cu influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de recurs apreciază critic concluziile instanței de apel referitoare la persoana inculpatei, mai cu seamă cele prin care se afirmă că Berezovschi Sabina are *intenția de a forma o familie dat fiind faptul că se află într-o relație, va influența deosebit de negativ asupra acesteia: pe de o parte aceasta va fi desprinsă de familie pe o perioadă de 4 ani, de la activitățile cotidiene, inclusiv de la munca pe care aceasta o desfășoară în scopul obținerii veniturilor, ceea ce-i va crea dificultăți la găsirea unor altor surse de venit în perioada resocializării* (f.d. 96, vol. II), care în speța dată, a format convingerea instanței că izolarea inculpatei de societate prin executarea reală a pedepsei cu închisoare nu va atinge scopul pedepsei penale.

Însă, în viziunea instanței de recurs, nerecunoașterea vinovăției de către inculpată și că fapta comisă prezintă un pericol sporit pentru societate, în special pentru tânara generație, care este afectată tot mai mult de flagelul narcomaniei, dovedesc într-o măsură sau alta că aceasta nu a conștientizat gravitatea faptei comise, fiind iminent riscul de repetare a unor asemenea fapte ilicite.

Prin urmare, Colegiul penal ajunge la concluzia că criticile formulate în prezentul recurs și-au găsit confirmare în prezenta cauză penală, fiind incident temeiul pentru recurs prescris la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care motiv se impune soluția admiterii acestuia, cu casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o

hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Berezovschi Sabina XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia integrală pronunțată la **29 iulie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor